

Rok 1963.

77

Rok 1963 mexáčal v naš' obci prvona nejradosnější, jěto dne 3. 1. 1963
byl na místním hřbitově pochován za značné účasti místního a pe-
dlepších obcí i Tumpaka občani Ladislav Peterka. Obřad č. 1.

matka, sestra a manželka zemřelého Ladislava

x sestra Mila Peterková

Zdařilý společenský, taneční večer byl uspořádán zdejšími Soararmon
 za podpory místní pořádné jednoty. Vytěček připadl Soararmu, který
 znovu zahájil činnost. Obětavosti občanek Hajné, Lachmanové, manělký
 kronikář a Glinské bylo od zdejších občanů, ale ne od všech, i od
 občanů z vsady Krásné vyhraáno cca 600 - Kčs. Filarionci si pochva-
 lovali dobrou a veselou zábavu za poměrně řícné hrdby, která
 však pohltila značnou částku vytěčku na 500 - Kčs. Hlaoní věi,
 že zábava proběhla bez postihnutí alkoholem a bez křiku.
 Místní národní výbor uspořádal pohovor s občaný o činnosti a
 hospodaření v roce 1962 a o plánu činnosti na rok 1963. Hlaoní
 úkoly i v zemědělství byly naneseny na soudku tajemníka M.V.
 Fába Josefa. Tyž přemal za dosavadního vedoucího s. Jana Stalého,
 známého svým řečením: „at ty konej dou“, který přešel do J.H.D.
 Sudkov, jízemí hospodářství státních statků, farma Rudoltice, ve
 zdejší obci. V diskusi bylo řádáno, aby dané úkoly jednotlivým členům
 byly rozepány a aby s. tajemníku bylo ulehčeno. Občanům se
 dostalo odpovědi, že kontrola úkolů a výpomoc s. tajemníkov je
 zaručena zemědělskou komisí. Kronikář se k věci po čase vrátí,
 její činnost bude sledována. Šlo o správnou připomínku týkající
 se ordraonění zemědělského hospodaření ve zdejší obci.

Nesindrodní den žen vyhlášený na den 8. března 1963 byl též v naší
 obci důstojně oslaven. Jarní polní práce proběhly dobře, ale
 ne bez obtíží, celá tíha spočívala na zemědělských pracovnících,

zdejší obce, kterých je nedostatečný počet. Ochotníci při místní pořádné jednotě pod vedením režiséra s. Lachmana Jaroslava nastudovali a s velmi dobrým úspěchem se hráli prvně v obci, dále v Pejchartovicích a pak v Mladoňově divadelní dobrou veselobnu „Den páraček“

Všichni účastníci:

Hečera Miroslav, redník, v úloze vesnického faráře,

Uliášová Věra, učnice, prodáváčka, v úloze Tanyšky na faře,

Tichák Josef, bagista lomu, „ „ „ rolník,

Ticháková Marta, manželka prvého, „ „ „ tety rolníka,

Fabová Frant., „ „ tajemníka obce, jinak pracovníce v zemědělství, v úloze rolnice,

Uliášová Drahomíra, laborantka, „ „ „ dcery rolníka,

Hečera Václav, obuvník, „ „ „ zirkus. artisty,

Fabů Novotý, ved. redník, „ „ „ stolaře zionostníka,

Faltichů Emil, zemědělský pracovník, „ „ „ katecheta v

Glinický Ida, hamiřík, „ „ „ traktoristů a pak horníka, podali

dobry výkon. Kerechy na výši byl hostelník, ačkoliv i vystoupení ostatních ochotníků, vesměs manuálně pracujících, bylo při vystoupeních

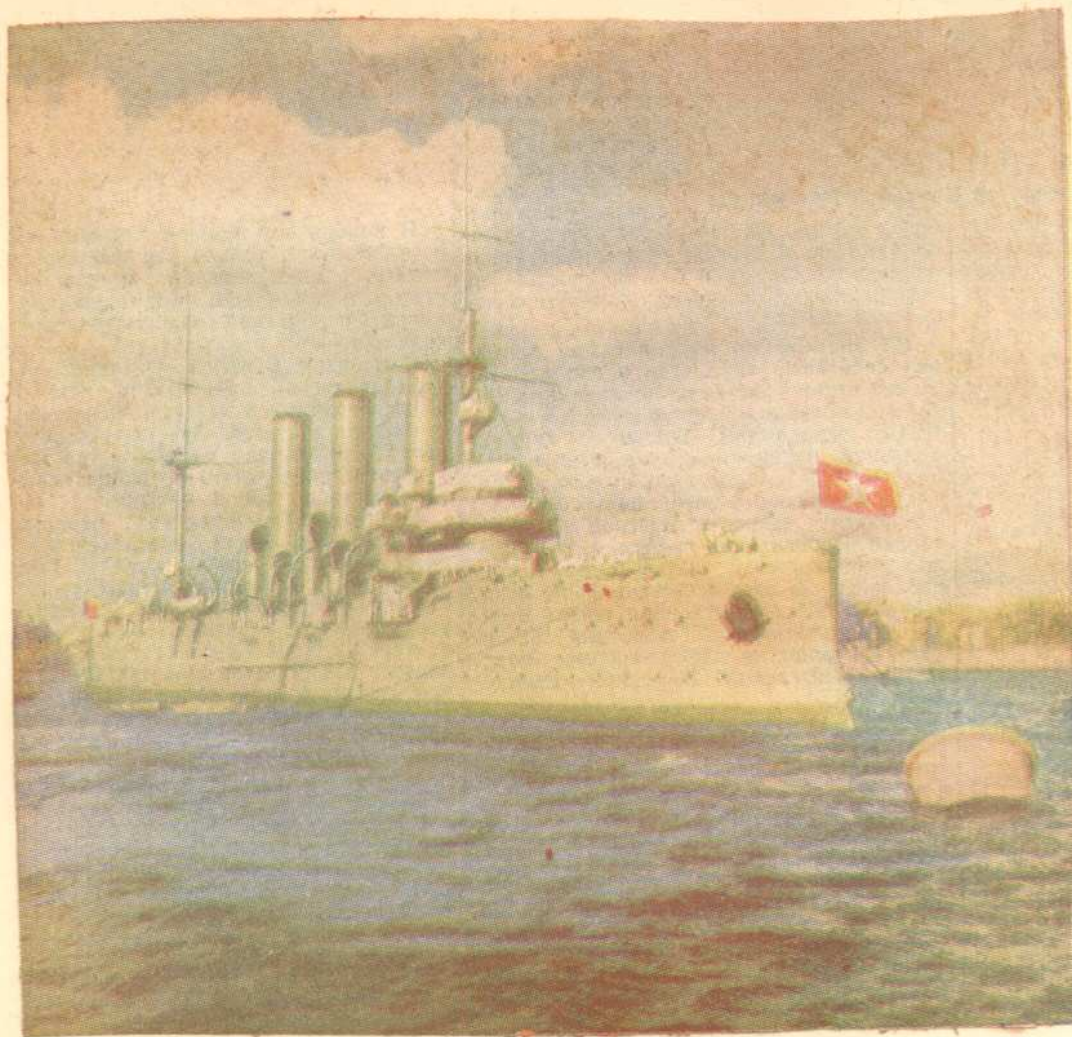
návštěvníky po zásluze a dobrém vystoupení potleskem odměněno.

Je nutno, než oceniti ochotnou a dobrou práci řádku Hečeri Josefa, obuvníka, bratra ochotníka ve hře Hečeri Miroslava a Věry. Cistý výtěžek připadl místní pořádné jednotě.

Vydor uzavřeným závazkům některými občany při poklovu na aktivu
 k. v. v o pomoci dějícímu hospodářství, je v samovýrobě pokosů a mšů,
 občan Kijný Fr. starší, na 2009 sena, nestalo se tak. Kmitáno,
 je přejímka nebyla správně podle váhy provedena. Naproti tomu
 však občané: Faltých Jan, Fábů Josef, Dub Josef a Lachman
 Jaroslav, jako i někteří pracovníci z oddělení Krávné, pokosili a odevzdali
 pro dějící hospodářství státních statků v Šumperku vícero vagonů
 kvalitního sena. Za zásluhu tohoto bezzávadkového skutku je podle
 skutečnosti, že podle slova vedoucího Fábů Josefa nedošlo k udě-
 lení sebe menší odměny některým jmenovaným. Sebe menší odměna
 byla jako poslušností vzpruha pro uvedenou akci v r. 1964.
 Při probíhání za pomoci místního řádu a za brigádnické pomoci
 členů místní požární jednotky.

Při sověru a vymlatu obilí se pasloužil Fábů Křtěn a Peterka Václav,
 kteří soggí dovolenou věnovati a obětovati, zům.

Dějící školu opustila učitelka Eva Fingerová, provdaná Lindemannová.
 V celé naší republice, ve všech krajích a ve všech větších místech, tak i
 v Šumperku sly statistice pracovníků, tak i z naší obce, manifestovat
 na počest 46. výročí Velké říjnové socialistické revoluce a k pahojení
 křivce československého - sovětského přátelství. Tyto manifestace, též
 vyprovodily a pahojily přípravu k slavení 20. výročí podepsání česko-
 slovensko-sovětské Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a pová-
 řené spolupráci.

Джон Фитцджеральд Кеннеди

Na obrázku: Křídlo „Aurora“, z časopisu ruské Pravdy, Moskva,
který hroměním svých děl, namířených na carský Zimní palác,
zvěstoval ruskému lidu a světu počátek říjnové revoluce a tím
i novou epochu.

Dne 21. listopadu 1963 v pátek musela správa celý svět, je týž den v texa-
ském městě Dallasu byl zákeřně zastřelen americký prezident

= J. F. Kennedy =

(viz i na obrázku z časopisu „Pravda“, Moskva.)

Do presidentů Lincolnovi, Garfieldovi a Williamu Mc Kinleyovi (rok 1901),
je Kennedy čtvrtým americkým prezidentem, který byl zavražděn.

Právě svou rozumější politikou, tím, že jednal se Sovětským svazem a usa-
nil dohody, jak tomu bylo v případě moskevské smlouvy o částečném
zastavení jaderných pokusů, získal si prezident Kennedy uznání ve světě.
Čistky presidenta byly uloženy do hrobu na Národním v hřbitově v Arlingtonu.
Vraždy amer. presidentů, nebo pokusy se pomalu stávají tradicí. Následně atentáty
na presid.: Jacksona, Franklina, Roosevelta a Trumana.

U soboty 7. prosince 1963 ratifikoval prezident republiky Antonín Novotný protokol sjednaný mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o prodloužení platnosti Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci. Rovněž v sobotu projednalo a jednomyslně schválilo tento protokol presidium Nejvyššího sovětu SSSR. Smlouva byla prodloužena na dalších 20 let.

U neděle 15. prosince 1963 provedlo rodičovské sdružení při místní národní škole vánoční nadílku školním dětem. Pěkný program vyplnily školní děti i nejmenší a byl nasazen nově působící učitelka řed.

Jisto rodičovské sdružení nemělo na nadílku finanční prostředky, poskytl finanční příspěvek zdejší Dohledčí výbor přes prodejny v Hrabosicích z restitučních prostředků výboru pocházejících od stani potravinářské prodejny jednoty se sídlem v Táboře.

Po mrazném slunečném podzimu ohlásila Zima svůj příchod mrazem a jistými 15% mrazem.

U tomto roce toužebně očekávaná a provedená asfaltáž Šumperk-Hrabosice, úprava si vyžádala přes 1. milion nákladů, je opětovně postorována cizími jízdní tanky, což se odráží v kritice místních úředníků, aniž by MVV se proti postorování na kompotovních místech ohradil.

Zámek na Jánském vrchu, v úvodní části kraje na vysoké skále, nedaleko středu města Javorníka. Javorník leží v nejsevernější části šumperského okresu. V první polovině XIII. století byl zde postaven hrad, který sloužil k zajištění obchodních cest přes Rychlebské hory. Česlovanského původu Javorníku svědčí všechny dědické a věnovací smlouvy, psané latinsky, později německy. Hrad dobyli roku 1433 husité, oporou byl jim po 4. léta. Počátkem XVI. století dal mu nynější ráz vatislavský biskup Thurzo a Javorník sloužil vysokým církevním hodnostářům jako letní sídlo. V XVIII. století stal se zámek zásluhou hudebního umělce Karla Dittersa z Dittersdorfu kulturním střediskem širokého okolí, který měl stálý orchestr a divadelní scénu. Za 30. letě války se Švédové několikrát bez výsledku pokoušeli vypálit hrad. U Javorníka došlo k velké porážce švédských vojsk ríšskými vojsky. Zámek má pamětné muzejní sbírky a jeho věž poskytuje překrásný pohled do okolí, zejména do polské roviny s olomouckým přehradním jezerem. Tri hodinou cesty od zámku nad hlubokým Račím údolím leží trosky hradu, který hlídal cestu do Kladsla.

Údaje o zámku napsal kronikář proto, aby čtenáři kroniky a občané upozornil na krásy kraje se vzburou, zejména tyto poznati. Někteří občané i v Šumperku pro nedostatek nově ani kde jinde

~ Krabčice, uctívá v
města vidí vrch Kamenný.

zámek na Jánském vrchu

v Javorníku

Školní rok byl zahájen 1. září 1963 předsedou M. V. V. p. Janem Bečvářem a
 nově přidelenou ředitelkou s. Soťavou Vagnerovou ze školy z Povenška.
 Na předvolební schůzi občanů připravili záci dějsí školy za vedení jmeno-
 vané kulturní program. Život a činnost školy ovlivňovala pionýrská
 organizace pod výchovným heslem „Co má znát a umět pionýr“.

Události během roku 1963 zapsal
 Jaroslav Lachman, kronikář.